

Arrest

nr. 279 531 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Peruviaans staatsburger en bent u afkomstig uit Lima. In 2015 werd in het park van de universiteitscampus een koffer met marihuana gevonden. Naar aanleiding hiervan werden uw broer (...) die toevallig op het verkeerde moment op de verkeerde plaats aanwezig was, maar er niets mee te maken had, en zijn vriend (...) door de politie ervan beschuldigd drugsdealers te zijn. Ze zaten twee weken in voorhechtenis. Na de twee weken voorhechtenis werd beslist dat uw broer een preventieve celstraf van achttien maanden zou krijgen in afwachting van een verder onderzoek en een

definitief proces. (...) werd toen vrijgelaten. In april 2017 werd uw broer na achttien maanden voorwaardelijk vrijgelaten. Uw broer kreeg onder meer huisarrest, mocht het land niet verlaten en kreeg verschillende bijkomende beperkingen opgelegd, hetgeen door de politie, die bij jullie thuis langskwam, werd gecontroleerd. Intussen ging de procureur in beroep tegen de voorwaardelijke invrijheidsstelling. Hij beschikte naar eigen zeggen immers over voldoende bewijzen tegen uw broer, zoals een weegschaal in zijn rugzak die kon aantonen dat uw broer inderdaad drugs verhandelde. Uw broer werd uiteindelijk veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf. In juni 2019 kreeg uw broer, die op dat moment op vrije voeten was, het nieuws dat hij terug naar de gevangenis moest. Hij besliste om onder te duiken.

Sinds de start van de problemen van uw broer met de Peruaanse autoriteiten had u een aantal keer contact met de politie. De eerste keer was toen uw broer nog preventief opgesloten was. Toen kwam de politie bij jullie langs om te zien of er iets verdachts te vinden was bij jullie. Twee maanden later – toen zat uw broer nog steeds vast – kreeg u een telefoontje van de politie waarin u meegedeeld werd dat u moest vertellen wat u wist en dat u zich klaar moest houden om mee te werken met justitie. Ergens eind 2018 toen uw broer huisarrest had werd u onderweg naar de winkel onderschept door twee agenten in burger die u vertelden dat ze jullie in de gaten hielden en dat, als u niet zou meewerken, de rechter u zou kunnen veroordelen omdat u hulp bood aan uw broer. Vanaf dat moment werd u voorzichtiger en was u bang omdat u niet wist wat er zou kunnen gebeuren. In juni 2019 verliet u dan ook Peru. Uw broer wilde toen ook meekomen, maar dat kon niet omdat hij het land niet legaal kon verlaten. U reisde naar België. In juli 2019 kwam de politie bij uw ouders langs om informatie te verkrijgen over waar u en uw broer waren. Sindsdien kwamen ze niet meer langs maar uw ouders hebben wel het gevoel dat ze in de gaten worden gehouden. Op 5 november 2020 verzocht u hier om internationale bescherming. U vreest dat u, ofschoon u al lang niets meer van uw broer hebt gehoord uit angst dat ze jullie zouden linken, bij terugkeer naar Peru op de luchthaven zal aangehouden worden wegens uw medeplichtige hulp aan uw broer, een gezocht persoon, waardoor u mogelijk op een lijst staat van gezochte personen. U weet niet precies waar uw broer momenteel verblijft.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Belgische oranje kaart, uw (Peruaanse) studentenkaart van de universiteit en die van uw broer, uw (Peruaanse) werkbadge, een uittreksel uit het Peruaans nationaal register met een overzicht van de identiteitsgegevens van uw broer Fernando, drie documenten van het openbaar ministerie d.d. 16, 22 en 23 september 2015 waaruit blijkt dat uw broer op 16 september 2015 samen met (...) voor illegaal drugsbezit en –handel werd aangehouden, een door de politie opgestelde lijst van de drugs die uw broer in zijn bezit had, het verzoekschrift van uw advocaat opgesteld naar aanleiding van zijn beroep tegen het arrest van het Hooggerechtshof van Lima, d.d. 9 augustus 2019, en het arrest van het Opperste Gerechtshof van de Republiek, d.d. 10 november 2020, waarin het arrest van het Hooggerechtshof van Lima, d.d. 9 augustus 2019, waarbij uw broer wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar, grotendeels wordt bevestigd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Peru heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds juni 2019 in de Schengenzone verblijft, dat u er slechts negentig dagen zonder visum kan verblijven, dat u hier sindsdien illegaal verbleef en dat u pas op 5 november 2020, i.e. na een illegaal verblijf van meer dan een jaar, om internationale bescherming verzocht (CGVS, p. 6). Uw rechtvaardiging, met name dat door de coronapandemie alles gesloten was (CGVS, p. 6), kan niet weerhouden worden. België ging immers pas in maart 2020 in lockdown. Dat u aanvankelijk het plan opvatte om naar Spanje te gaan, zoals u ook nog aangaf (CGVS, p. 19),

rechtvaardigt uiteraard evenmin uw laattijdig verzoek, aangezien u ook in Spanje geen asiëlverzoek heeft ingediend (verklaring DVZ, vraag 22). Dat u als toerist naar België kwam maar dat u toen u zag dat de zaken in Peru ingewikkelder werden besloot te blijven (CGVS, p. 6), kan uw laattijdig verzoek tot slot evenmin verschonen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Peru precies verlaten had omdat de politie naar u op zoek kon zijn (CGVS, p. 6): u zou in Peru verschillende bedreigingen van de politie ontvangen hebben en jullie zouden zich continu bedreigd gevoeld hebben – de politie kon op elk moment langskomen – (CGVS, p. 10-11); uw broer besloot in juni 2019 reeds om onder te duiken uit vrees opnieuw naar de gevangenis te moeten (CGVS, p. 12); en in juli 2019, nauwelijks een maand na uw aankomst hier, zou de politie, die op zoek zou geweest zijn naar u en uw broer, uw ouders bezocht hebben wat voor u de concrete aanleiding was om internationale bescherming te verzoeken en hier te blijven (CGVS, p. 6; p. 10-11). Dat u ondanks deze beweerde concrete aanleiding voor uw verzoek nog ruim een jaar afwachtte alvorens om internationale bescherming te verzoeken is dan ook niet aannemelijk. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u duidelijk niet heeft gedaan. Uw houding, met name uw erg laattijdig asiëlverzoek, is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en tast dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees aan.

Verder legde u incoherente verklaringen af over de aanleiding van uw vertrek uit Peru, met name de door u ontvangen bedreigingen vanwege de politie in burger (CGVS, p. 9; p. 16). U verklaarde dat u één keer door politiemannen in burger onderweg tegengehouden werd en dat zij u zeiden dat u moest meewerken en dat, indien u dit niet zou doen, u veroordeeld zou kunnen worden omdat u hulp bood aan een gezocht persoon (CGVS, p. 12). Dat u toen bedreigd werd omdat u hulp aan een gezochte persoon zou verlenen, valt evenwel onmogelijk te rijmen met uw latere verklaring dat u contact had met die agenten in burger toen uw broer in preventieve hechtenis zat (CGVS, p. 15), waardoor hij dus onmogelijk een gezocht persoon kon zijn. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u ten tijde van zijn detentie ook werd bedreigd en situeerde u de bedreiging door agenten in burger in de periode dat uw broer begon onder te duiken, ergens vanaf juni 2019, hetgeen uiteraard geen rechtvaardiging is voor deze tegenstrijdigheid, aangezien u, zoals aangehaald, eerder duidelijk had aangegeven slechts één keer contact gehad te hebben met agenten in burger (CGVS, p. 12; p. 15-16). Even later zei u dan weer, in strijd met uw verklaring dat uw contact met de agenten in burger gesitueerd moest worden toen uw broer begon onder te duiken, dat uw ontmoeting met de agenten in burger was toen uw broer huisarrest had, ergens eind 2018 (CGVS, p. 16). Een louter wijzigen van eerder afgelegde verklaringen kan niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd, temeer daar deze gewijzigde verklaring op haar beurt onmogelijk in overeenstemming gebracht kan worden met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie in burger u bedreigde met het feit dat het slechter zou gaan met uw broer in de gevangenis (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Aansluitend hierbij is het eveneens bevreemdend dat, daar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat u uit schrik door de situatie met de Peruaanse autoriteiten op een andere plaats ging wonen (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), u op het Commissariaat-generaal zei dat u nooit op een andere plaats, behalve in uw ouderlijke thuis, heeft gewoond (CGVS, p. 16). Er kan bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering dat ermee gedreigd werd u te beschuldigen van hulp aan een gezochte persoon en aan uw vrees in dit verband.

Dat hieraan geen geloof kan worden gehecht blijkt tevens uit het feit dat u probleemloos legaal het land kon verlaten (CGVS, p. 6) en dat, ofschoon u vreest dat u door de Peruaanse autoriteiten gezocht wordt/zou kunnen worden en dat u bij terugkeer naar Peru door de dienst migratie of door een ander controlepunt opgepakt zou kunnen worden (CGVS, p. 17), in België een afspraak gemaakt heeft bij het consulaat van Peru (CGVS, p. 7). Deze houding, met name uw legaal vertrek en uw contact met de vertegenwoordiging van uw autoriteiten hier in België, valt onmogelijk te verzoenen met de door u voorgehouden vrees voor uw autoriteiten.

Dat aan uw beweerde vrees geen enkel geloof kan worden gehecht, blijkt tot slot nog uit uw gebrekkige informatie. U verklaarde te vrezen dat u op een lijst van gezochte personen zou kunnen geregistreerd staan waardoor u opgepakt zou kunnen worden (CGVS, p. 17), maar u heeft zich nooit geïnformeerd om te weten te komen of u daadwerkelijk op een dergelijke lijst staat (CGVS, p. 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze aspecten die rechtstreeks in verband staan met de door hem beweerde vrees, quod non in casu.

Gelet op het voorgaande heeft u uw beweerde vrees bij terugkeer naar Peru, met name dat u van hulp aan een gezocht persoon beschuldigd zou kunnen worden, geenszins aangetoond.

Volledigheidshalve dient nog vastgesteld te worden dat het loutere feit dat de Peruaanse autoriteiten in het kader van hun onderzoek naar de mogelijke illegale activiteiten van uw broer en in het kader van de opvolging van uw broers huisarrest een aantal keer langsgekomen zouden zijn bij u thuis en u gevraagd zouden hebben om in dit verband met de justitie mee te werken niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient erop gewezen te worden dat de politie na juli 2019 niet meer bij u thuis is langs gegaan (CGVS, p. 6-7) en, ofschoon uw ouders vreesden dat ze in de gaten werden gehouden (CGVS, p. 6), hetgeen overigens op zich niet ondenkbaar is aangezien uw broer, die bij hen is gedomicilieerd, op de vlucht is voor de Peruaanse justitie, hadden ze sindsdien geen problemen meer en op dit moment is alles ok (CGVS, p. 10-11; p. 13-14). U verklaarde weliswaar nog dat u verbaal geïntimideerd werd toen u door de politie werd ondervraagd (CGVS, p. 10-12; p. 16). Deze beweerde intimidatie door de politie kan echter niet gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangezien u na deze ondervraging(en) die u situeerde tijdens de preventieve gevangenschap van uw broer, die voorwaardelijk vrijkwam in april 2017 (CGVS, p. 12; p. 16), nog jarenlang, i.e. tot in juni 2019, in Peru bleef waardoor uit niets blijkt dat deze intimiderende ondervragingen voor u een reden waren om Peru te verlaten. Bovendien blijkt, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw probleem met agenten in burger, nergens uit uw verklaringen dat u na deze ondervragingen nog problemen met de politie zou ondervonden hebben. In dit verband blijkt overigens nergens uit uw verklaringen dat u ooit werd gearresteerd, dat er tegen u een proces voor een rechtbank werd gestart of door een rechtbank werd veroordeeld (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vragen 3.1 en 3.2).

De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet ombuigen. Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw broer, aan jullie studies aan de universiteit, aan uw beroepsbezigheden in Peru en aan de veroordeling van uw broer wegens drugshandel wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voer in het verzoekschrift de schending van de volgende bepalingen aan:

"Artikel 1A van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; art. 48/3 tot art. 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Peru heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds juni 2019 in de Schengenzone verblijft, dat u er slechts negentig dagen zonder visum kan verblijven, dat u hier sindsdien illegaal verbleef en dat u pas op 5 november 2020, i.e. na een illegaal verblijf van meer dan een jaar, om internationale bescherming verzocht (CGVS, p. 6). Uw rechtvaardiging, met name dat door de coronapandemie alles gesloten was (CGVS, p. 6), kan niet weerhouden worden. België ging immers pas in maart 2020 in lockdown. (...) Dat u als toerist naar België kwam maar dat u toen u zag dat de zaken in Peru ingewikkelder werden besloot te blijven (CGVS, p. 6), kan uw laattijdig verzoek tot slot evenmin verschonen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Peru precies verlaten had omdat de politie naar u op zoek kon zijn (CGVS, p. 6): u zou in Peru verschillende bedreigingen van de politie ontvangen hebben en jullie zouden zich continu bedreigd gevoeld hebben – de politie kon op elk moment langskomen – (CGVS, p. 10-11); uw broer besloot in juni 2019 reeds om onder te duiken uit vrees opnieuw naar de gevangenis te moeten (CGVS, p. 12); en in juli 2019, nauwelijks een maand na uw aankomst hier, zou de politie, die op zoek zou geweest zijn naar u en uw broer, uw ouders bezocht hebben wat voor u de concrete aanleiding was om internationale bescherming te verzoeken en hier te blijven (CGVS, p. 6; p. 10-11). Dat u ondanks deze beweerde concrete aanleiding voor uw verzoek nog ruim een jaar afwachtte alvorens om internationale bescherming te verzoeken is dan ook niet aannemelijk. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen u duidelijk niet heeft gedaan. Uw houding, met name uw erg laattijdig asiilverzoek, is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en tast dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees aan.

Verder legde u incoherente verklaringen af over de aanleiding van uw vertrek uit Peru, met name de door u ontvangen bedreigingen vanwege de politie in burger (CGVS, p. 9; p. 16). U verklaarde dat u één keer door politiemannen in burger onderweg tegengehouden werd en dat zij u zeiden dat u moest meewerken en dat, indien u dit niet zou doen, u veroordeeld zou kunnen worden omdat u hulp bood aan een gezocht persoon (CGVS, p. 12). Dat u toen bedreigd werd omdat u hulp aan een gezochte persoon zou verlenen, valt evenwel onmogelijk te rijmen met uw latere verklaring dat u contact had met die agenten in burger toen uw broer in preventieve hechtenis zat (CGVS, p. 15), waardoor hij dus onmogelijk een gezocht persoon kon zijn. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u ten tijde van zijn detentie ook werd bedreigd en situeerde u de bedreiging door agenten in burger in de periode dat uw broer begon onder te duiken, ergens vanaf juni 2019, hetgeen uiteraard geen rechtvaardiging is voor deze tegenstrijdigheid, aangezien u, zoals aangehaald, eerder duidelijk had aangegeven slechts één keer contact gehad te hebben met agenten in burger (CGVS, p. 12; p. 15-16). Even later zei u dan weer, in strijd met uw verklaring dat uw contact met de agenten in burger gesitueerd moest worden toen uw broer begon onder te duiken, dat uw ontmoeting met de agenten in burger was toen uw broer huisarrest had, ergens eind 2018 (CGVS, p. 16). Een louter wijzigen van eerder afgelegde verklaringen kan niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd, temeer daar deze gewijzigde verklaring op haar beurt onmogelijk in overeenstemming gebracht kan worden met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie in burger u bedreigde met het feit dat het slechter zou gaan met uw broer in de gevangenis (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Aansluitend hierbij is het eveneens bevreemdend dat, daar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat u uit schrik door de situatie met de Peruaanse autoriteiten op een andere plaats ging wonen (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5), u op het Commissariaat-generaal zei dat u nooit op een andere plaats, behalve in uw ouderlijke thuis, heeft gewoond (CGVS, p. 16). Er kan bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering dat ermee gedreigd werd u te beschuldigen van hulp aan een gezochte persoon en aan uw vrees in dit verband.

Dat hieraan geen geloof kan worden gehecht blijkt tevens uit het feit dat u probleemloos legaal het land kon verlaten (CGVS, p. 6) en dat, ofschoon u vreest dat u door de Peruaanse autoriteiten gezocht

wordt/zou kunnen worden en dat u bij terugkeer naar Peru door de dienst migratie of door een ander controlepunt opgepakt zou kunnen worden (CGVS, p. 17), in België een afspraak gemaakt heeft bij het consulaat van Peru (CGVS, p. 7). Deze houding, met name uw legaal vertrek en uw contact met de vertegenwoordiging van uw autoriteiten hier in België, valt onmogelijk te verzoenen met de door u voorgehouden vrees voor uw autoriteiten.

Dat aan uw beweerde vrees geen enkel geloof kan worden gehecht, blijkt tot slot nog uit uw gebrekkige informatie. U verklaarde te vrezen dat u op een lijst van gezochte personen zou kunnen geregistreerd staan waardoor u opgepakt zou kunnen worden (CGVS, p. 17), maar u heeft zich nooit geïnformeerd om te weten te komen of u daadwerkelijk op een dergelijke lijst staat (CGVS, p. 17). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze aspecten die rechtstreeks in verband staan met de door hem beweerde vrees, quod non in casu.

Gelet op het voorgaande heeft u uw beweerde vrees bij terugkeer naar Peru, met name dat u van hulp aan een gezocht persoon beschuldigd zou kunnen worden, geenszins aangetoond.

Volledigheidshalve dient nog vastgesteld te worden dat het loutere feit dat de Peruaanse autoriteiten in het kader van hun onderzoek naar de mogelijke illegale activiteiten van uw broer en in het kader van de opvolging van uw broers huisarrest een aantal keer langsgekomen zouden zijn bij u thuis en u gevraagd zouden hebben om in dit verband met de justitie mee te werken niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient erop gewezen te worden dat de politie na juli 2019 niet meer bij u thuis is langs gegaan (CGVS, p. 6-7) en, ofschoon uw ouders vreesden dat ze in de gaten werden gehouden (CGVS, p. 6), hetgeen overigens op zich niet ondenkbaar is aangezien uw broer, die bij hen is gedomicilieerd, op de vlucht is voor de Peruaanse justitie, hadden ze sindsdien geen problemen meer en op dit moment is alles ok (CGVS, p. 10-11; p. 13-14). U verklaarde weliswaar nog dat u verbaal geïntimideerd werd toen u door de politie werd ondervraagd (CGVS, p. 10-12; p. 16). Deze beweerde intimidatie door de politie kan echter niet gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangezien u na deze ondervraging(en) die u situeerde tijdens de preventieve gevangenschap van uw broer, die voorwaardelijk vrijkwam in april 2017 (CGVS, p. 12; p. 16), nog jarenlang, i.e. tot in juni 2019, in Peru bleef waardoor uit niets blijkt dat deze intimiderende ondervragingen voor u een reden waren om Peru te verlaten. Bovendien blijkt, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw probleem met agenten in burger, nergens uit uw verklaringen dat u na deze ondervragingen nog problemen met de politie zou ondervonden hebben. In dit verband blijkt overigens nergens uit uw verklaringen dat u ooit werd gearresteerd, dat er tegen u een proces voor een rechtbank werd gestart of door een rechtbank werd veroordeeld (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vragen 3.1 en 3.2).

De door u neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet ombuigen. Aan de identiteit en nationaliteit van u en uw broer, aan jullie studies aan de universiteit, aan uw beroepsbezigheden in Peru en aan de veroordeling van uw broer wegens drugshandel wordt niet getwijfeld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in verzoekers hoofd geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker geeft te kennen dat hij na zijn aankomst in Europa gemachtigd was om 90 dagen in de Schengenzone te verblijven en hij zijn verblijf dus niet moest legaliseren aangezien hij niet verwijderd kon worden naar Peru. Hij stelt bijkomend dat hij in eerste instantie wilde wachten en zien hoe zijn problemen zouden evolueren alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen gelet op het feit dat hij wilde terugkeren naar Peru waar zijn ouders - die oud zijn en grote gezondheidsproblemen hebben - en zijn broer verblijven. Verzoeker benadrukt dat het pas wanneer het voor hem duidelijk werd dat zijn problemen in Peru niet zouden verbeteren, gezien zijn broer nog steeds ondergedoken leefde en geen oplossing vindt voor zijn eigen problemen, dat verzoeker besliste een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Er dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de oprechtheid, de ernst als de geloofwaardigheid van de door verzoeker ten berde gebrachte problemen, vrees en nood aan internationale bescherming op manifeste wijze worden ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen na aankomst in Europa. Meer bepaald diende hij bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Vooreerst werd correct vastgesteld dat verzoeker sinds juni 2019 in de Schengenzone verblijft, dat hij er slechts negentig dagen zonder visum kon verblijven, dat hij hier sindsdien illegaal verbleef en dat hij pas op 5 november 2020, *i.e.* na een illegaal verblijf van meer dan een jaar, om internationale bescherming verzocht. Verzoekers rechtvaardiging, met name dat door de coronapandemie alles gesloten was, die hij ook in het verzoekschrift herhaalt, kan niet weerhouden worden. België ging immers pas in maart 2020 in lockdown. Het betoog dat hij wilde terugkeren naar Peru en pas besliste een verzoek om internationale bescherming in te dienen nadat hij het hem duidelijk werd dat zijn problemen in Peru niet zouden verbeteren gezien zijn broer nog steeds ondergedoken leefde en geen oplossing vindt voor zijn eigen problemen, kan ook niet overtuigen.

Uit zijn verklaringen blijkt immers genoegzaam dat hij Peru precies verlaten had omdat de politie naar hem op zoek kon zijn, hij in Peru verschillende bedreigingen van de politie ontvangen zou hebben en hij zich continu bedreigd zou hebben gevoeld hebben omdat de politie op elk moment kon langskomen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 10-11). Bovendien besloot verzoekers broer in juni 2019 reeds om onder te duiken uit vrees opnieuw naar de gevangenis te moeten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, 12) en zou de politie, die op zoek zou geweest zijn naar verzoeker en zijn broer, in juli 2019, nauwelijks een maand na verzoekers aankomst in België, zijn ouders bezocht hebben hetgeen voor hem de concrete aanleiding was om internationale bescherming te verzoeken en hier te blijven (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 10-12). De vaststelling dat verzoeker ondanks deze beweerde concrete aanleiding voor zijn verzoek nog ruim een jaar afwachtte alvorens om internationale bescherming te verzoeken is dan ook niet aannemelijk. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over deze beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker duidelijk niet heeft gedaan.

De argumentatie dat hij grote psychologische problemen had, erg bezorgd was om zijn ouders en broer en veel stress had, wordt op geen enkele wijze gestaafd. Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat dergelijke ongerustheid en stress hem ervan zou weerhouden om bescherming te zoeken indien dit daadwerkelijk nodig was. Waar hij in het verzoekschrift aangeeft niet op de hoogte te zijn van de procedures die hij in België of Europa kon indienen om zijn verblijf te legaliseren en dat hij ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud te kennen heeft gegeven dat hij in België pas is beginnen te lezen en zich informeren over hoe hij hier legaal kon verblijven, gaat hij voorbij aan het feit dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf reeds in België te zijn sinds 7 juni 2019 (Verklaring DVZ, vraag 31), zijnde aldus nog ruim een half jaar alvorens er van corona nog maar sprake was.

Redelijkerwijze kan namelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Het argument onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de laattijdige indiening van een verzoek om internationale bescherming de verwerende partij niet ontslaat van een

grondige en zorgvuldige analyse van dit verzoek is gelet op het gebrek aan precedentswaarde van rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie niet dienstig. Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt overigens genoegzaam dat verzoeker, niet in aanmerking komt voor internationale bescherming (zie *supra*).

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde over de aanleiding van zijn vertrek uit Peru, met name de door hem ontvangen bedreigingen vanwege de politie in burger verwijst verzoeker naar een misverstand tussen hem en de tolk of de tolk en de *protection officer*.

Hij verduidelijkt dat hij niet bedreigd werd omdat hij hulp verleende aan een “gezochte” persoon in de letterlijke zin van de term, maar wel omdat de politie dacht dat hij deze informatie achterhiel hetgeen hij tijdens het persoonlijk onderhoud ook zo heeft verklaard. Verzoeker legt ook uit dat hij per telefoon bedreigd werd toen zijn broer nog in voorlopige hechtenis was en dat hij direct aangesproken werd door politiemannen in burger toen zijn broer huisarrest had in 2018. Ook hier stelt verzoeker dat hij dit zo heeft verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat dat hij één keer door politiemannen in burger onderweg tegengehouden werd en dat zij hem zeiden dat hij moest meewerken en dat, indien hij dit niet zou doen, hij veroordeeld zou kunnen worden omdat hij hulp bood aan een gezocht persoon (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Wanneer wat later tijdens het persoonlijk onderhoud specifiek gevraagd werd in welk jaar verzoeker dit contact had met deze agenten in burger, verklaarde dat hij dit contact had toen zijn broer al in voorhechtenis zat. Verzoekers verklaring bij het contact met agenten in burger bedreigd te zijn geweest omdat hij hulp aan een gezochte persoon zou verlenen, valt dan ook onmogelijk te rijmen met de latere verklaring dat hij contact had met die agenten in burger toen zijn broer in preventieve hechtenis zat waardoor hij dus onmogelijk een gezocht persoon kon zijn. Hiermee geconfronteerd tijdens het onderhoud zei verzoeker dat hij ten tijde van de detentie van zijn broer ook werd bedreigd en situeerde verzoeker de bedreiging door agenten in burger in de periode dat zijn broer begon onder te duiken, ergens vanaf juni 2019, hetgeen uiteraard geen rechtvaardiging is voor de tegenstrijdigheid, aangezien verzoeker, zoals aangehaald, eerder duidelijk had aangegeven slechts één keer contact gehad te hebben met agenten in burger. Even later zei verzoeker dan weer, in strijd met zijn verklaring dat zijn contact met de agenten in burger gesitueerd moest worden toen zijn broer begon onder te duiken, dat zijn ontmoeting met de agenten in burger was toen zijn broer huisarrest had, ergens eind 2018. Een louter wijzigen van eerder afgelegde verklaringen kan niet als een afdoende uitleg hiervoor worden beschouwd, temeer daar deze gewijzigde verklaring op haar beurt onmogelijk in overeenstemming gebracht kan worden met verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie in burger hem bedreigde met het feit dat het slechter zou gaan met zijn broer in de gevangenis.

Met de in het verzoekschrift gegeven verduidelijkingen stelt de Raad vast dat verzoeker louter enkele van zijn verklaringen uit de notities van het persoonlijk onderhoud licht doch hiermee plaatst hij de gedane vaststellingen geheel niet in een ander daglicht. Dat hij veronderstelt dat er op een bepaald moment gedurende het onderhoud een misverstand is geweest tussen de bedreigingen per telefoon en de bedreigingen door de twee mannen in burger, toont verzoeker dan ook niet concreet aan.

Verder slaagt verzoeker er niet in het zogenaamde misverstand met de tolk en tussen de tolk en de *protection officer* nader toe te lichten. De Raad stelt vast dat verzoeker bij aanvang van het onderhoud aangaf de tolk goed te begrijpen en bij afsluiting van het onderhoud dit nogmaals bevestigde en stelde de vragen goed te hebben begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 18).

Uit de notities blijkt overigens dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen begreep. Voorts blijkt uit voormelde notities niet dat er tijdens het persoonlijk onderhoud enige misverstanden of problemen zijn gerezen, maar wel dat de communicatie vlot verliep.

Verzoeker weerlegt hiermee bovendien de vaststelling dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat hij uit schrik door de situatie met de Peruaanse autoriteiten op een andere plaats ging wonen, terwijl hij op het Commissariaat-generaal zei dat hij nooit op een andere plaats, behalve in zijn ouderlijke thuis, heeft gewoond, niet. Er kan bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat ermee gedreigd werd hem te beschuldigen van hulp aan een gezochte persoon en aan zijn vrees in dit verband.

Dit wordt wel degelijk bevestigd door het feit dat verzoeker probleemloos legaal het land kon verlaten en dat, ofschoon hij vreest dat hij door de Peruaanse autoriteiten gezocht wordt/zou kunnen worden en dat hij bij terugkeer naar Peru door de dienst migratie of door een ander controlepunt opgepakt zou kunnen worden in België een afspraak gemaakt heeft bij het consulaat van Peru. Deze houding en handelingen, met name zijn legaal vertrek en zijn contact met de vertegenwoordiging van de Peruaanse autoriteiten hier in België, valt onmogelijk te verzoenen met de door hem voorgehouden vrees voor deze autoriteiten. Het algemene argument dat hij op nationaal en officieel niveau nog niet gesignaleerd werd, maar dat hij in geval van terugkeer wel problemen zal krijgen, kan, mede gelet op voorgaande vaststellingen, niet volstaan om dit in een ander daglicht te plaatsen. De stelling dat de Peruaanse politie hem ervan zou verdenken zijn broer te hebben geholpen in zijn vlucht en dat zijn vrees dus nog groter is dan toen hij zijn land verliet in juni 2019 wordt hiermee niet concreet aannemelijk gemaakt.

Aangezien verzoeker zich bovendien nooit geïnformeerd heeft om te weten te komen of hij daadwerkelijk op een lijst van gezochte personen zou geregistreerd staan, een mogelijkheid die hij overigens zelf naar voor schoof ter staving van zijn voorgehouden vrees en onmogelijkheid om terug te kunnen keren, wordt het gebrek aan een nood om internationale bescherming nogmaals bevestigd. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al de aspecten die rechtstreeks in verband staan met de door hem beweerde vrees. Overigens komt een dergelijke bewering in schril contrast te staan met de stelling dat hij niet "officieel" wordt gezocht.

Met de stelling dat zijn problemen wel degelijk gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming en dit gezien hij gezocht werd als medeplichtige omwille van de corruptie van de Peruaanse politie en zij absoluut een schuldige willen vinden, kan verzoeker niet overtuigen. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn bewering door de Peruaanse politie te worden gezocht als medeplichtige. Het louter verwijzen naar algemene informatie betreffende de corruptie van de politie en gerechtelijke macht in Peru volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke. Het feit dat er in het administratief dossier en in de bestreden beslissing geen algemene informatie werd opgenomen over de wijdverbreide corruptie in Peru, wijzigt hieraan niets.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*. Verzoeker toont niet aan dat er in Peru sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF